

[Christophersen.]

den baggrund ikke meget mere logisk at overveje, om ikke den nuværende stikprøvekontrol er, tilstrækkelig, og om ikke det er den, man skal koncentrere sig om at få til at fungere rimeligt? Er der overhovedet nogen idé i, at man først pålægger pengeinstitutterne at registrere og forberede indberetning af rentetilskrivninger på mange, mange millioner konti, hvorefter man så fastsætter regler, som betyder, at de, som i virkeligheden i sidste instans skal bruges, er dem, som man meget lettere kunne få fat på ved at anvende stikprøvekontrollen? Det er nogle af de ting, vi meget gerne vil have drøftet i skatteudvalget.

Så skal jeg lige om den mindre ændring, ministeren foreslår – nemlig den, der går ud på, at i fremtiden skal ikke alene skatterådet og de højere myndigheder have adgang til at dykke ned i folks privatøkonomiske forhold helt ind til spørgsmålet om, hvilke checks der er skrevet ud til hvem, men nu skal også ligningskommissionerne have adgang til det – gerne sige, at her har vi samme skeptiske holdning, som vi havde, da vi drøftede det sidste år. Vi mener, at der må være en rimelig begrundelse, inden myndighederne begynder at gå så langt ned i folks privatøkonomiske situation, og det vil vi godt vente med at tage endelig stilling til, til vi i øvrigt ser, om skatterådene også i fremtiden skal fungere på den måde, de gør i dag, men vi er i hvert fald meget skeptiske også over for den del af forslaget.

Stetter (KF):

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har statsskattedirektoratet i 1976 foretaget en stikprøveundersøgelse i nogle få pengeinstitutter. Folketingets skatte- og afgiftsudvalg modtog i januar 1977 en redegørelse for det foreløbige resultat af denne kontrolaktion. Omfanget af skatteunddragelser på dette felt viste sig at være større, end jeg på forhånd havde antaget.

Som medlem af ligningsrådet er jeg bekendt med, at statsskattedirektoratet er i gang med at gennemføre eller måske allerede har gennemført en stikprøvevis kontrol nr. 2 her i 1977; undersøgelsen har også været omtalt i dagspressen. Jeg vil bede om, at redegørelser for det endelige resultat af begge kontrolaktioner fremlægges i udvalget. Viser det sig, at tendensen i undersøgelse nr. 2 er den samme som i nr. 1, vil den konservative gruppe gå ind for

princippet i lovforslaget, for så er det desværre åbenbart nødvendigt med en skattemæssig kontrol med pengeinstitutindestående m. v. og renter heraf.

En sådan kontrol er ensbetydende med en række praktiske og menneskelige problemer, som vi ønsker at se nærmere på i udvalget. Lad mig tage de menneskelige først.

Samfundet har hidtil undladt at foretage en systematisk skattemæssig kontrol med renteindtægter. Derfor har så mange skatteydere tilsyneladende turdet løbe den risiko at undlade at selvangive sådanne indkomster. Vi ved fra kontrolaktionen, at udeholdte rentebeløb fordeles sig jævnt på alle persongrupper, offentligt og privat ansatte, pensionister og andre personer ude af erhverv og erhvervsdrivende. Nu pludselig klapper fælden i, og i tusindvis, ja, måske 100.000 skatteydere, bliver dømt for svig og skal efterbetale for lidt erlagte skatter og betale store bøder. Jeg går ud fra, at den praksis, som ligningsrådet har lagt i tilsvarende sager, skal gælde fortsat.

I den forbindelse skal jeg sige, at vi ikke vil overlade til ministeren at fastsætte en mindstegrænse for de beløb, der skal indberettes, således som det foreslås. Der skal være lighed for loven og gælde samme vilkår for alle.

Et andet menneskeligt problem vil være, at vi kun kan straffe skyldige kontohavere, som kan identificeres. De andre, de forudseende, kan nå at slippe ud af fælden.

Vedrørende de praktiske problemer skal jeg nævne, at forudsætningen for vor tilslutning bl. a. vil være, at kuponskatten er endeligt opgivet til fordel for den indberetningsordning, som de implicerede parter har foreslået, og som i øvrigt omtales i fremsættelsestalen. Jeg har bemærket, at dette forslag nu er fremsat.

En forudsætning vil også være, at der findes frem til en tilfredsstillende kontrolinstans vedrørende renter af private pantebreve. I det hele taget er det en forudsætning for den konservative folketingsgruppe at undgå en konkurrenceforvriddning til ubodelig skade for det organiserede kapitalmarked.

Den konservative folketingsgruppe kan ikke acceptere lovforslagets mange bemyndigelser til ministeren. En eventuel lov vil ramme et stort antal skatteydere og ændre så mange samfundsforhold, at lovtæksten nødvendigvis skal være klar og præcis. Vi ønsker at vide, hvad vi eventuelt påtager os medansvar for.

Det er indlysende, at gennemførelsen af dette